

Către: MIHAIL POLIHRONIAD

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA

Bd. Carol I Nr. 4

TELEFONE

Director:	3.31.13	Administ.	3.31.29
Secret:	3.31.14	Publicitate și abo-	
Redacție:	3.31.14	namente	3.31.09
Sport:	3.31.14	Depozitari	3.31.04
Provincia:	3.31.10	Tipografia	4.34.48

Director: PAVEL COSTIN DILEANU

Prim-redactor: CRIȘU AXENTE

ZIAR DE LUPA POLITICA, DOCTRINA LEGIONARA, INFORMATIE ȘI REPORTAJ

Discursul Președintelui In zodia bacșișului

Roosevelt

de CRIȘU AXENTE

Am analizat și azi discursul Președintelui Statelor Unite și mărturisesc că dacă recunoaștem până la un punct, înaltitatea la care poate conduce o anumită filosofie de guvernare, ne gândim totuși cu oarecare îngrijorare din punct de vedere istoric la panta pe care un întreg popor se poate angaja sub impulsul unei astfel de mentalități.

Panta aceasta se numește panta aventurii.

Și oamenii de răspundere nu au dreptul de a-și țări popoarele în aventură.

Ingrijorarea unei intervenții americane, nu ne privește pe noi continentalii europeni!

Ingrijorarea o avem efectiv pentru poporul american.

Ar fi de nădăruș ca politica de ajutor a Statelor Unite să se nădăruș numai la o livrare de material de război pentru a nu se ajunge la un conflict armat din punct de vedere politic fără sume, deși chiar în cazul acestei livrări exclusive, numai de o neutralitate nu poate fi vorba.

Vrem să analizăm însă și cealaltă ipoteză. Ipoteza unei intervenții armate.

Mărturisim că nici în acest caz nu avem ceva de spus pentru că Anglia este pe moarte.

Nicio intervenție de pe lume și mai ales o intervenție întârziată și cu posibilități numai în timp ce arec a Americii, nu o mai poate salva.

Nu este momentul să arătăm datele precise pe care ne bazează.

Să fie spus numai atât.

Descurăm-nimeni pe lume nu va mai putea împiedica distrugerii Angliei în momentul în care, dacă Hitlerul o va hotărî. Odată Anglia învinsă, printr-o serie de intervenții ulterioare ale Statelor Unite, nu va mai putea fi salvată.

Avioanele dus și întors despre care d. Roosevelt amintea în discursul său nu sunt în condiție ultimă a câștigării războiului.

Căci ceea ce desăvârșește și împingea războiul este ocuparea și înfrângerea militară pe uscat sau prăbușirea internă prin foamete.

Pentru o intervenție de uscat socotim că nimeni nu poate analiza cu seriozitate ipoteza unei linii Siegfried în fața Bostonului și nici a diviziilor americane la Kiew după ce tot continentalul ar fi militarmente curățat de „nazisti”.

În ceea ce privește prăbușirea internă prin foamete, nimeni nu poate fi mulțumit cu asigurările d-lui Roosevelt și probabil a viitorilor emigranți politici Europeni, că o jumătate de Continent, adică America de Nord, poate trăi și mai ales poate acedia, bloca și infometea Europa, Asia și o mare parte din Africa strălucite în apus de forțele Axei și a puterilor aliate și în răzbit de puterea imperială a Japoniei. Aceasta în ceea ce privește preloasa noastră îngrijorare.

Dar vrem să analizăm un punct mult mai important al afirmărilor d-lui Roosevelt. Acela în care domnia sa afirmă că America este amenințată de puterile Axei.

Războiul puterilor Axei este un

războiu spiritual în măsura în care el lichidează o lume veche care clădește politic pe anumite coordonate ne-spirituale, dar din punct de vedere politic nimeni nu poate cita dela începutul războiului vreun act de provocare sau măcar de amenințare a revoluțiilor europene față de America.

Ceea ce a constituit linia politică a cancelarilor europeni a fost o politică de așteptare în calm a împrejurărilor și de o rezervă depilă.

Continentalul european poate înălța ceta nenumărate cazuri de provocare prin presă, prin politica economică exclusiv în favoarea Angliei și prin campanii de ajutare politică a conducerii oficiale a Statelor Unite împotriva puterilor noi Europe.

Războiul Axei este un războiu limitat geografic, un războiu care nu are tendințe de hegemonie universală după cum se pretinde, un războiu care își are justificarea ideologică în o nouă ordine spirituală și o nouă organizare politică internațională pe baze mai juste și în amna național și social.

El este un războiu care respectă spațiul american după cum nimeni nu poate să împiedice Europa de a-și da orânduiriile ei firești pe propriul ei spațiu.

Sensul însă al acestor provocări ale Americii nu-î deastăine chiar d. Roosevelt.

„Este vital pentru noi” spune d-lui, „ca statelor în războiul din Europa și Asia să nu obțină controlul oceanelor care duc spre conștința noastră”.

Este desigur o formă de stil care împacă o anumită politică cu morală, ce după ce prin-o altitudine întreagă a unei politici oficiale se laterează pentru un anumit războiu, să se arunce adjective nemeritate, asupra altora care nici nu au provocat și nici nu au avut vreun litigiu pendinte cu un continent american.

Dar în afirmarea aceluia „control al oceanelor în conștința noastră” noi vedem o astfel de solidaritate decât aceea a libertății popoarelor.

Noi vedem o solidaritate nu a idealului și nici a libertății de care s-a făcut atâtea gălăgie ci o solidaritate așa după cum s-a rostit „controlului”, o solidaritate a democrațiilor în sens capitalist, universal și plutocratic.

Răspunsul unei astfel de îngrijorări ar fi totuși simplu.

El a fost formulat de toată opoziția americană activă și în plină agitație.

Controlul propriului nostru pământ și propriilor noastre drepturi să fie făcut prin întărirea armatei noastre nu prin ajutoare care ar păgubi potențialul nostru de războiu.

Acți este adevărat.

Dacă este vorba de un control, el să se exercite pentru drepturile mele și nu pentru dorințele capitalului internațional.

Dacă este vorba de o înarmare ea să rămână la mine acasă nu să se trimită peste granițe.

Este ceva tragic în înclăștrarea internă a continentalului american, în vehementele proteste ale studenților, în întregul tineret, în agitația opiniei publice, în instinctul de conservare a unui întreg popor care nu a uitat că puterea Patriei sale de atunci a început printr-o tradi-

(Continuare în pag. 5-a)

locare ne-am născut în câte o zodie, care, după precizările horoscopului, este a Fecioriei, a Racului, a Peștilor sau a Vărsătorului etc.; toți însă fără a vrea să ne gândim la aceasta ne-am născut în zodia bacșișului.

Denumirea aceasta cu rezonanță satirică, cu miros de fanar și reminiscențe de „înaltă poartă” a ajuns să nu mai supere aproape pe nimeni, să pară ceva obișnuit și a trăstărie autentică a poporului românesc.

Această mentalitate asiatică considerată de modă veche chiar în țara descendenților lui Balazid, este complet străină de structura sufletului românesc.

Lumea se lasă dusă de aparență lipsă de însemnătate a bacșișului, fără să se gândească că de mult primordialele ei prestigii muncii, cum topește caracterele și gelatinăză giro spindilor.

Intocmai ca microbul frigurilor poluare, bacșișul ne-a fost inoculat de tromba jandarmilor porțiți din mlaștina fanarului, imediat ajuns în țară, el a fost rafinat și pus unor gesturi de protest înto-

speculat de pletora fidovască care și-a făcut din el o armă utilă pentru aducerea a unui popor profund etric.

Bacșișul este fratele mai mic al sperfului, căci ceea ce se al nejustificat între unu și o sută de lei se cheamă bacșiș, iar tot ce trece această sumă și se dă în condițiuni similare se cheamă sperf.

Munca oricui dă drept aceluia care o prestează, după toate legile firei, la o plată, la un salariu, la o contra prestațiune.

Bacșișul însă nu este contra valoarea unei munci propriu zise ci este răsplata anumitor inutile temeneli și pericli alagarnice, care desonorăză atât pe cel care le face cât și pe cel care le primește.

Această mentalitate își păsește culcușul mai cu seamă în suferințele oamenilor de structură superficială, a burdușilor, a filizilor și a ratașilor pe care li pădăli pădăli în urchea cucușului „coane” sau cine știe ce alt titlu pe care l-a dorit mult dar pe care nu l-a avut niciodată.

Din calea muncitorului legionar bacșișul se dă la oparte

În această junglă sălbatică de lăna bacșișului, au început să se arate de puțină vreme niște poezii luminoase și verzi, adevărate popasuri de împotărire și odihnă a celor sortii de fatalitate să străbată pădurea.

Oamenii încep să se întoarcă către ei, și să se mulțumească fiecare cu ce este, căci e mai bine să fi ceacești decât să pari ceacești al vrea să fi.

În lupta aceasta gigantică pe care o începe munca legionară, ale cărei proporții vor ului odată pe cei ce vor citi istoria, nu se prapucește nici o sforțare pentru reînnoirea adevăratei mentalități de muncă românească, care, ruginită și uitată, a zăcut prea multă vreme la periferia preocupărilor de fiecare zi.

Munca legionară masivă, sobră și demnă, începe să-și facă drum încoace dar sigur călcând cu hotărâre peste tot ce este străin de simțina noastră, punând în valoare

virtuți pe care strămoșii noștri le-au păstrat la loc de mare cinste, dar pe care urmașii lor n-au știut să le prelucască.

Din calea muncitorului legionar bacșișul se dă la o parte ca spiritele rele la cântecul cocoșului.

Lupta este abia la începutul ei, și nu puțină piedică va întâmpina până la biruința ei definitivă.

Acel care se îndosește de această biruință și-și amintescă de puțina încredere pe care au acordat-o hotărâre laude de cei din citorii și Gărzii de Fier, când și-au propus să scude din temelii un popor cu conștiința adormită.

Acel care au crezut atunci, vor crede și astăzi și își vor potrivii pulul în ritmul muncii legionare nu rădăcini adânci înfipte în viața actuală a naștrilor românești.

Pentru cei care totuși nu cred, vom face o scurtă plimbare prin câteva nuclee în care pulsează spiritul muncii legionare.

Privirea muștrăloare a unui lucrător frizer

Frizerul meu mi-a spus astăzi, după ce m'a tuns, atunci când voiam să-i strecor în palmă obșnuitul bacșiș, că începând de câteva zile frizeria a fost preluată de o familie legionară, iar obșnuitul bacșișului a fost înfipt suprimat din moravurile pravăliei.

La mina mea oarecum mirată, frizerul a adăugat cu o convingere care m'a îndreptățit să cred că hotărârea nu are un caracter superficial: „bacșișul a ados o țară la ruină și ar fi distrus-o dacă nu s'ar fi prins de veste și nu s'ar fi luat măsuri pentru suprimarea lui”.

Am trămăntat în minte aceste vorbe pline de sens și fără greutate am înțeles câtă dreptate avea el.

Am simțit dar că în viața frizerilor se află oțet cu lăuna mare și ceteșu sumu mare buștoe plătită pentru fiecare serviciu în parte.

Peste această sumă orice adăugire benevolă este considerată ca o ligă, iar cel care a îndrăznit să o lăsa vreaodată, nu va putea să vină nici când privirea muștrăloare a lucrătorului frizer.

Din această frizerie, și am fost informat să sunt mai mult de acest gen, au dispărut cu prin fermec pioconellie și denumiriile, de „inspector”, „director”, „maestru”, „coane”, etc. etc.

Serviciul nu a suferit nici o micșorare a calității lui, iar conștiințiozitatea lucrătorului plătit proporțional nu în raport cu o limită minimă de existență săracă, ci cu o cotă variabilă și proporțională cu veniturile pravăliei, a căpătat o transfigurare care se justifică prin dragostea omului de meserie lui.

Mă gândesc cu compătimire la decopila pe care o se suferă deșagna, care intrând în această pravălie să-și înfrumuseze, unghile, nu va mai avea posibilitatea să arate mancuristul că se poate să dea un bacșiș de două ori mai mare decât înșuși prețul fixat pentru această muncă.

Sufla legionar în cinematografe

Care dintre noi nu-și aduce aminte, de vremea nu îndepărtată, când exista o pronunțată deosebire între prețul bilețului de intrare fixat pe afiș și prețul pe care trebuia să-l plătești atunci când cumpărai acest bilet.

După cumpărarea bilețului te lua în primire încă dela usă un individ care înarmat cu o lanternă, gen detectiv, lanternă care nu folosea pentru a lumina drumul spectatorului în sala întunecată și mai mult pentru a lumina fundul portofelului pentru a număra bacșișul care, de la te uita în ochii plasatorului nu mai avea un caracter benevol ci unul obligator.

Dacă te înfrumetă ai săi o sumă mai mică de cinci lei, creștea

pus unor gesturi de protest înto-

speculat de pletora fidovască care și-a făcut din el o armă utilă pentru aducerea a unui popor profund etric.

Bacșișul este fratele mai mic al sperfului, căci ceea ce se al nejustificat între unu și o sută de lei se cheamă bacșiș, iar tot ce trece această sumă și se dă în condițiuni similare se cheamă sperf.

Munca oricui dă drept aceluia care o prestează, după toate legile firei, la o plată, la un salariu, la o contra prestațiune.

Bacșișul însă nu este contra valoarea unei munci propriu zise ci este răsplata anumitor inutile temeneli și pericli alagarnice, care desonorăză atât pe cel care le face cât și pe cel care le primește.

Această mentalitate își păsește culcușul mai cu seamă în suferințele oamenilor de structură superficială, a burdușilor, a filizilor și a ratașilor pe care li pădăli pădăli în urchea cucușului „coane” sau cine știe ce alt titlu pe care l-a dorit mult dar pe care nu l-a avut niciodată.

Sunt lucruri mărunte veți spune, care totuși nu veți contesta, sunt semnificative, pentru noua mentalitate care tinde să se generalizeze.

Altă dată se dădea bacșiș chiar și taxatorului deli tramvai sau șoferului care te aducea cu mașina acasă.

Ar fi poate interesant să ne întrebăm de unde poate să suporte omul cu venituri fixe și cinstite a căror impozite benevole — obligații care nu sunt stipulate în nicio lege scrisă.

Răspunsul este că acest om cu venituri într-adevăr fixe și oneste nu le poate face față și se lipsește adesea ori de o necesitate sau de o plăcere tocmai din cauza acestor nedeterminați bacșiș, sau rătăciți în conflict cu bănușul dela frizerie ori cu plasatorul dela cinematografe.

Acel însă care au și alte venituri, denumite sugestiv după activitatea unui mare demagog democrat „Vlașoa și Teleormanul” fără îndolăși vor putea oferi cu ușurință bacșișul cerut.

Constelația care poartă denumirea de „Zodia Bacșișului” începe să apună.

La orizont începe să se arate steaua demnității și onestității muncii care călăuzește drumul aceluia care se înrolează în armatele și până la biruința finală, care nu este decât o chestiune de timp iar timpul nu cel tineri a fost întotdeauna îngăduitor.

Vasile Olteanu

Chemarea Maresalului Petain către tineretul francez

Încercările de reconstrucție internă a Franței oferă nu numai un deosebit document pentru cercetătorul obiectiv al unui lămi în transformare, dar mai ales constituie un neîngăduș argument pentru temeinicia așteptărilor revoluțiilor naționale.

Pe mulți experiența noastră nu l-a convins fiindcă au privit-o cu ochii dușmani ai beneficiarului detronat, iar experiența celorlalți nu au înțeles-o, lăsându-se ademini de o periliă propagandă internațională. Dar acum, adevărurile proclamate au dureri în Franța și fac ecou și dau se gândit aceluia care ani întregi au stat încremenți de evlavie la tot ce se se se deosecole. Indiferenți sau detractori ei sunt obligați a medita asupra sensului experienței franceze care tot ce se petrece în Franța este de mare utilitate pentru eliberarea de mentalitatea de ieri.

Apelul Maresalului Petain adresat prin radio tineretului francez, ca și precizările d-lui Baudoin, la Lyon sunt de o cuprinzătoare semnificație; cuvintele lor au greutatea măturării păcatului și sinceritatea pocăinței; mai mult decât o proclamare de principii ele constituie o confesiune publică a cauzelor pe care au determinat înfrângerea. Și nu e vorba numai de înfrângerea militară, nici măcar de o simplă nenorocire politică, ci e vorba de prăbușirea unui stil, de o viață și a unui sistem de gândire ce s'a dovedit sterili pentru individ și periculos pentru popor.

Tuturor aceluia care, cu naivă și încăpățănată încredere mai așteaptă remisiunea timpurilor de fericită menență sau voluptoasă odihnă la răspund cuvintele maresalului: „atmosfera înăstrășată în care au crescut mulți dintre marii mari noștri le-a înălțat curajul și l-a condus pe căile întortoace ale plăcerii la cea mai mare catastrofă din istoria noastră”.

Presa clare și preș grave cuvintele bătrânului maresal, pentru a nu fi înțelese de toți.

Dar maresalul merge mai departe cu analiza, el atacă individualismul, fundamentul mentalității franceze contemporane, idolul democrației, fruct penibil al atător revoluții, astăzi demodat. În ultimul timp individualismul francez nu s'a manifestat atât ca o concepție politică, cât mai ales — și aceasta e mai grav — ca un dușman al disciplinei colective a neamului, intrând în sânge viață cu anarhia intelectuală abil mascată de vestimentul fie spiritual, fie formalist, fie mai ales interiorizat până la o analiză sufletească ce destramă.

În gândirea și viața neamului

francez individul devine centrul culful eului se substituie cultulul națiunii, iar finețea umorului înaltă se înlocuiește cu mișcările naționaliste sau distrus libertatea individului și că prin disciplină a răsună spre nivelare. E ușor a răspunde, argumente sunt suficiente, dar nimic nu este mai concludent decât faptul că numai dându-și acesă înfățișare s'a putut înghinșia coaliția forțelor răului, iar azi adversarii, cu bună credință, încearcă să se salveze mergând pe această singură cale care lăse la adevărată formulă de conducere a popoarelor.

Dar nimic temeinic nu se poate clădi fără credință; numai așele neamuri au putut depăși soarta mediocrității, realizându-și destiniul, care s'au găsit înfrățite cu dragoste de dușul războiului al marilor sacrificii. Maresalul predă tineretului francez această credință, care este reconstrucția Franței, nu se formulează o doctrină, decât se formulează o doctrină, unde-î însă purtătorul steagului, care să strige chemarea cu glas răscător și tână 7 Nenorocul Franței și în lipsa unei personalități dominante, care să asupră-și sarcina regenerării. Maresalul aparține gloriei franceze de ieri, deci trecutului ei, dar gloria trecutului de azi este și prestigiu, nu mai poate decădea dinamismul revoluționar.

Frumosă chemare. Va răspunde însă tineretul în entuziasm vârtos. Acest tineret, căruia se adărează bătrânul maresal, este doară tineretul descurajat al unui neam sâmbosit. Se așteaptă o reînviere a Franței, este chiar de dorit, dar strălucirea întâietății îi este apasă și nu numai pentru că este vorba de un popor ce se retrage de pe primul plan al istoriei până a se odihni, și și mai ales pentru că a știut să-și un mod tineresc de a trăi.

Mai mult decât de masonerie, iudaism sau parție democratice, renașterea spiritului francez se lovește de absența unei mișcări similare aceluia ce au reînviat alte neamuri. Și poate nu de tineret se ca atare, ci de adaptarea la noi forme de viață, ce se lăpăna cu nezdrușnă încredere.

Mircea Miulescu

In sbor spre Anglia

Continuându-și misiunile ce le-au fost încredințate, victorioasele escadrile germane au dus „război de anul nou” londonetilor... Intensa activitate desfășurată cu tot timpul defavorabil, s'a soldat cu un bilanț categoric, dovedind hotărârea cu care Germania înjolego să ducă războiul.

Suavetul și d. general Ion Antonescu în timpul slujbei religioase, Miercuri la mănăstirea Sinaia

CULTURA

Calendar Legionar 2 Ianuarie

1928. In gara Pascani a fost arestat legionarul T. Orodie (fostul membru al grupului subterfugiu, marșal Arhanghel Mihail, etc.).

1931. Ministrul de Interne ordonă arestarea din Biserica sa în noile, mai drăgăstioase să se împodobească, marșalul sașilor, prefectul de Capitan după Bobotează.

1934. Ing. G. Clime este arestat în trenul de Cămpulung.

Ion Caraculă se prezintă la judecătoria din Iași, judecătoria din Iași. Nău Ionescu este arestat în Iași, când este pus în libertate, dar în același timp este arestat și alți membri ai organizației care îl refuză până la 16 Martie 1934.

Anul teatral

Anul teatral 1940 a fost, în linii generale, un an de dezvoltare marcată, și a cunoscut două perioade fundamentale diferite.

Prima în care rampa se confundă cu eforturile care au dus la înființarea unui regim de teatru modern, și în care, prin urmare, printr-o serie de schimbări de direcție, s-a realizat o schimbare de direcție în viața culturală a țării noastre.

Pe lângă aceste schimbări, care au dus la înființarea unui regim de teatru modern, și în care, prin urmare, printr-o serie de schimbări de direcție, s-a realizat o schimbare de direcție în viața culturală a țării noastre.

Pe lângă aceste schimbări, care au dus la înființarea unui regim de teatru modern, și în care, prin urmare, printr-o serie de schimbări de direcție, s-a realizat o schimbare de direcție în viața culturală a țării noastre.

Prin urmare, anul 1940 a fost, în linii generale, un an de dezvoltare marcată, și a cunoscut două perioade fundamentale diferite.

Pe lângă aceste schimbări, care au dus la înființarea unui regim de teatru modern, și în care, prin urmare, printr-o serie de schimbări de direcție, s-a realizat o schimbare de direcție în viața culturală a țării noastre.

Stagiunea de deschidere a anului teatral 1940, s-a început prin comemorarea lui Vasile Alecsandri cu ocazia aniversării a 50 de ani de la moarte. În această ocazie, s-a prezentat o serie de opere care au dus la înființarea unui regim de teatru modern, și în care, prin urmare, printr-o serie de schimbări de direcție, s-a realizat o schimbare de direcție în viața culturală a țării noastre.

Concerte simfonice populare

Deunăzi a avut loc la Teatrul „Regina Maria” al doilea concert de popularizare a muzicii clasice, dat de orchestra simfonică a armatei, sub conducerea d-lui H. Col. Ion Dănuș, inspectorul muzical al armatei din întreaga țară.

Este foarte puțini cei care știu că, în afară de orchestra simfonică a armatei, există și o altă orchestră simfonică, cea a armatei din întreaga țară.

Partea de simfonie a programului va cuprinde în mod constant bucăți mai ușoare, iar partea de simfonie va cuprinde în mod constant bucăți mai ușoare, iar partea de simfonie va cuprinde în mod constant bucăți mai ușoare.

Fragment din fresca „Revoluției lui Moisi” de Nicolae Stoica. Expoziția grupului plastic Luchian deschisă sub auspiciile Muncii Legionare în sala Dalca.

Un pedagog național: Vasile Conta

Acum câțiva ani în urmă, am prezentat într-o broșură concepția filosofică a lui Vasile Conta. Pentru că lucrarea sa este de o mare valoare științifică, am putut să o prezint în această ocazie.

Vasile Conta, care a trăit în perioada de înflorire a culturii noastre, a fost un om deosebit de mare, care a lăsat o moștenire bogată pentru țara noastră.

Scriitorul și Neamul

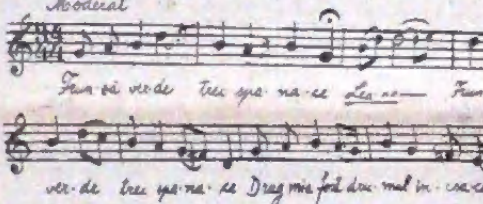
Un scriitor este un om care are o viziune asupra lumii și care o exprimă prin cuvinte. El este un om care are o viziune asupra lumii și care o exprimă prin cuvinte.

Anul Nou la Români din Timoc

Anul Nou, în Timoc, se face după stilul vechi, așa cum se făcea odinioară în patria noastră. Cu toate acestea, în Timoc, se face după stilul vechi, așa cum se făcea odinioară în patria noastră.

Pe lângă aceste obiceiuri, în Timoc, se face după stilul vechi, așa cum se făcea odinioară în patria noastră.

Cântec din Argeș

Fruntă verde trei spanaci:
Leno
Drag mi-a fost drumul încoace
Dar n-am pentru cine-l face
Căci pentru cine-l facem
Mă trăsese pe drumul de oas
Ridică-măndro perdeaș
Ca să vadă-mă în mantaș
Mantaș și cu tunică
Zeci m'apucă zălucă
— Lasă, lasă să te-afume
Căci tu-ai fost gurișă dulce
Gurișă și buzele
Ochii și sprâncenele
Fruntă verde mărăcină
Cine tubește și apune
Aia nu e om pe lume
Cine tubește și loat
Crească-i mărăcină în oas
Să nu-l poată ocoli
Nici pe altă-măi lubl

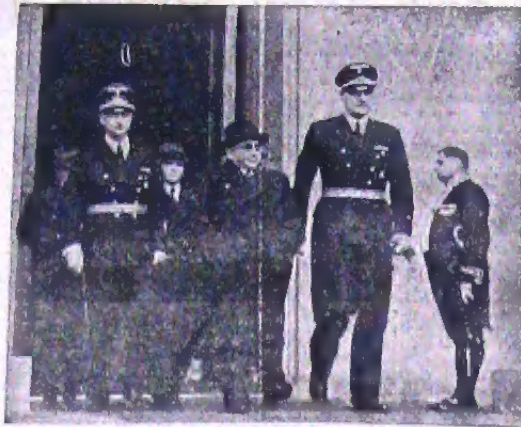
Sociologie românească

Acum am titlul celei dintâi scrieri de la mine despre sociologia românească. Volumul este un extras din „Istoria Filosofiei Moderne”, vol. V, semnat de d. Traian Herseni. Faptul că apare în această ocazie, la determinat, poartă, pe autor să definească poziția actuală a sociologiei față de filosofie.

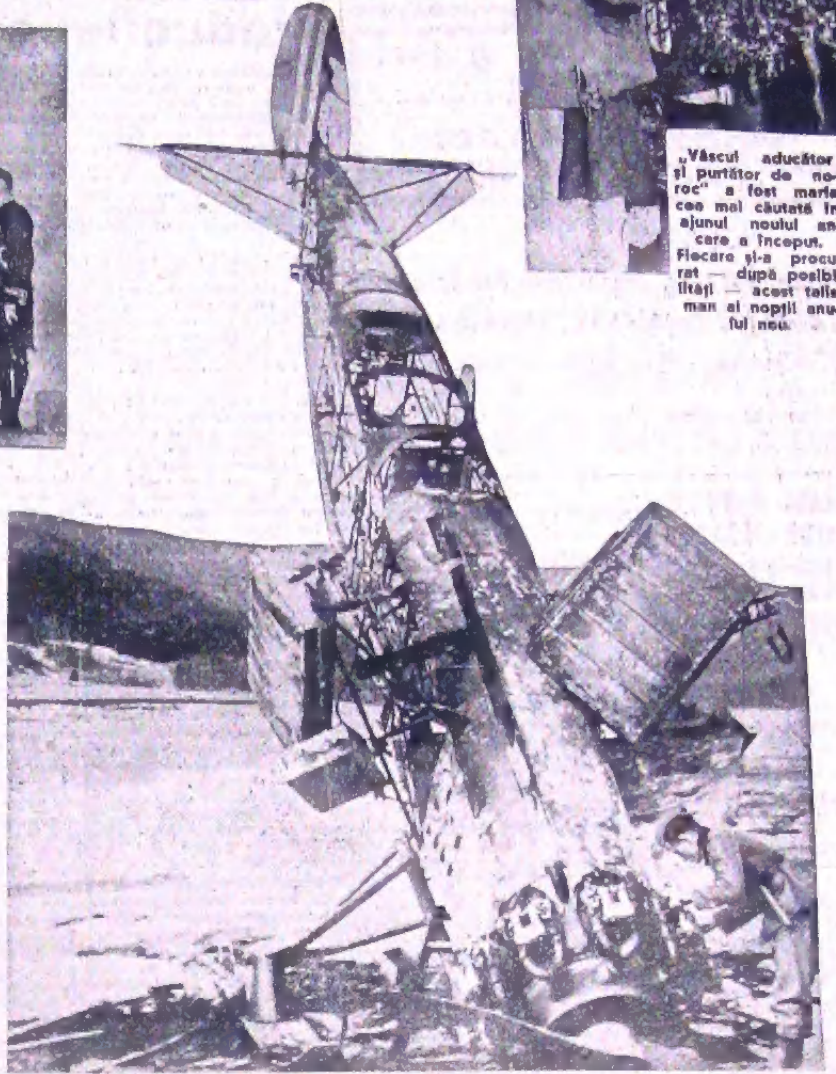
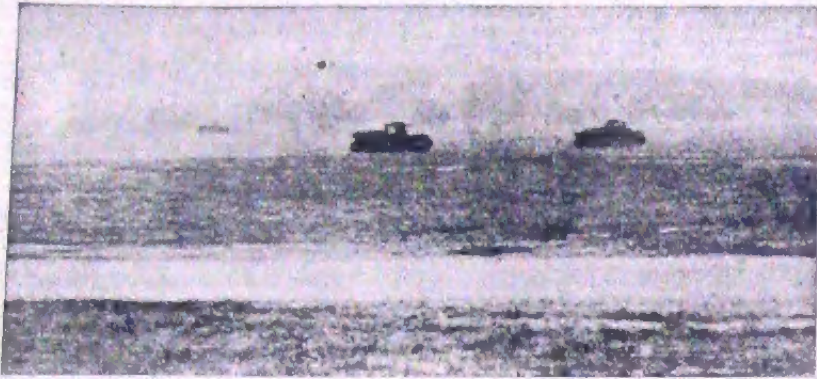
X

Războiul a schimbat aspectul vitrinelor, confecționând păpușilor uniforme noi...

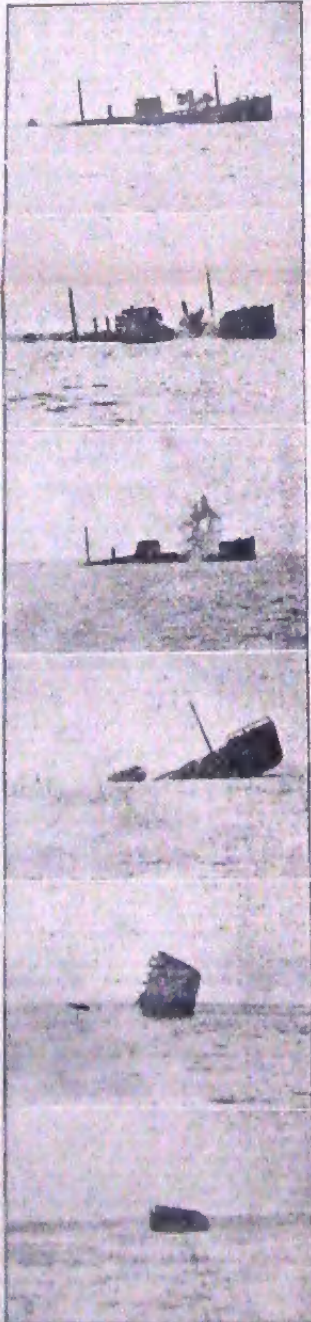
Noul ministru al Rusiei la Berlin, d. Dekanosov, a fost primit înainte de sărbătorile de Fehrer în palatul Cancellariei Reichului.

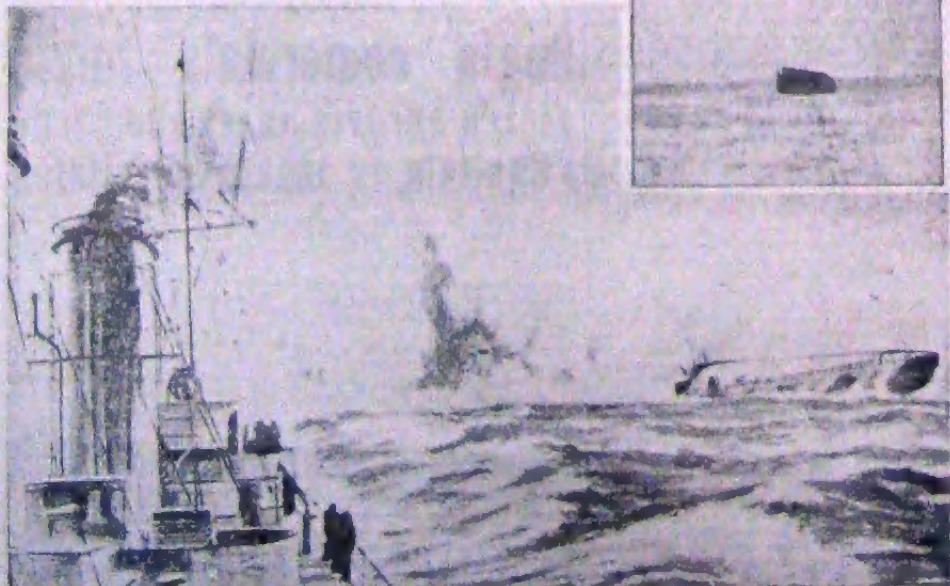
Încercarea unui avion englez de a pătrunde în spațiul aerian german, l-a fost fatală: avioanele de vânătoare, l-au trimis imediat spre pământ.

Pe apă, în aer și pe pământ, forțele armate ale Imperiului Italian desfășoară o intensă activitate, deșărând manevrele inamice, scufundând unitățile adversarilor și stăpânind spațiul aerian pe care l-au cucerit de la intrarea Italiei în război. Redăm aici câteva instantanee elocvente, care arată uriașă activitate desfășurată de armatele italiene.
Pe apă: submarinele italiene care au trecut nestingherite prin Gibraltar, operează acum în apele Atlanticului, unde obțin victorii importante, trimițând la fund numeroase unități inamice.
(Fazele operative ale unei lupte, ream deslușit din clișeele care arată cum este trimis la fund un vas inamic).
SUS: Unitățile motorizate de pe frontul Bardia, înaintând spre pozițiile inamice.
MIDLOC: Aviația în plină acțiune.
JOS: O luptă în Atlantic, soldată cu victoria unităților italiene

De Anul nou au reînviat tradițiile și obiceiurile, străzile Capitalei recăpătând un aspect cu totul sărbătoresc. Mielul alb — imaculată apariție purtătoare de noroc — ramurile verzi vândute de țigăncile care au sîlt în stradă cu coșurile lor imprimăvurate — toate s'au bucurat și au bucurat pe citadinii care s'au oprit o clipă în loc să cumpere aceste simboluri ale anului care a început.
La prefectura poliției Capitalei, conducătorii au împărțit copiilor daruri, primind totodată plugușoarele legionare

Jugoslavia bântuită de o puternică epidemie de gripă

Darul de Crăciun al M. S. Regina Elena pentru ostașii români

D-na General Antonescu președinta „Consiliului de patronaj al operelor sociale”, a primit de la Majestatea Sa Regina Elena ca dar de Crăciun pentru soldații: 1000 perechi bocanci; 2000 cămăși; 2000 perechi induspen-bili; 1000 flanele de lână; 1050 julete de lână; 1500 perechi mănuși de lână; 1000 șepci; 1000 baliste; 1000 mănecute; 1000 perechi ciorapi de bumbac; 700 perechi ciorapi de lână.

Doamna Maria General Antonescu a mulțumit pentru darul M. S. Reginei Elena, prin următoarea scrisoare:

MARIA ANTONESCU

BELGRAD, 2 (Rador). — până la 12 grade peste zero, pe când în ajun domina un ger de 20 grade sub zero. Urmarea a fost o bruscă toapă a zăpezii, care caduse din abundență. În toată Jugoslavia bân-

tuie o puternică epidemie de gripă, care are pe alături forme foarte no-cive. Numai la Belgrad numărul celor bolnavi de gripă este evaluat la peste 60.000.

Un articol în exclusivitate pentru Axa LUPTA JAPONIEI în Orientul îndepărtat

„Nu este vorba să lătim în con-siderațiile politice externe ale Japoniei și nici măcar să le alinăm. Probabil pentru Japonia nu a s-a juna încă la o viziune definitivă a posibilităților ei internaționale. Într-un anumit punct nu există încă dubiu. Aceasta este dogma asiatică a Japoniei, din care se trage pretenția ei de a fi singura putere stabilizatoare din Orientul îndepărtat. La această pretenție o de-termină conștiința și convingerea ei adânc înrădăcinată a superiorității ei morale asupra celorlalte puteri ale lumii. Aceasta formă a conștiinței de sine este însoțită de considerații etice și de civilizație apuseană. Japonia consideră atunci și evenimentele din Extremul O-rient nu ca o luptă între ea și An-glia ci dimpotrivă ca dispariția na-turală a unei situații care în orice sens aparține trecutului. Ea este conștientă că o putere ca Anglia nu poate în fond nimic altceva mai bun decât să se întoarcă din nou la Singapore pentru a putea men-ține în forță asigurările imperiului său indian și mai presus de toate siguranței sale în Europa. Confederația cea mai puternică este un fenomen asiatic tipic, care s-a putut numai „afabica” prin „civilizație”. Credința în necesitatea istorică este la Francezi și la En-glezi atât de puternică încât paralizează puterea de luptă a peninsulei. Japonia se bazează oarecum pe melancolică conștiință paralizi-zatoare a acestor puteri și vizează ei în Asia a trecutului. Ea a sim-țit totdeauna această conștiință ex-iguită a viziunii ei cu impulsul al-civilizației europene. Altfel când arădă conștiința a ajuns aproape la gradul de înfrângere, ea nu po-terea să-și revitalizeze puterea și să dea un impuls al ajutorului.”

America intenționează să cedeze Chinei în primăvară, 400 avioane

NEW-YORK, 2 (Rador). — Co-respondentul agenției D. N. B. co-munică: Agenția „Associated Press” a anunțat că cererile guvernamentale Washington discuta în prezent chestiunea de a se ceda Chinei în mod eventual, la cererea primăriei, 400 avioane militare.

Cercurile anglo-saxone sunt sceptice

SHANGHAI, 2 (Rador). — Co-respondentul agenției STEFANI comunică: Cercurile anglo-saxone și ex-primă indolentă în se privește posibi-litatea de a se trimite, din Statele Unite în China, ajutoarele făgădui-te de d. Roosevelt. Se mulțumesc să în ultimile pas-siuni China nu a primit decât foarte puține avioane din Statele Unite și că navele de înarmare ale An-gliei sunt mult mai importante decât cele ale Chinei.

Liverpoolul a fost bombardat din nou

BERLIN, 2 (Rador). — În noap-tea de 1 spre 2 Ianuarie, mici in-terupții ale armelor aeriene germane au atacat orașul Liverpool. Vere-mea a izbucnită puțin față de ajun, apoi încă avioanele au

St. Unite studiază un plan de înlocuirea vaselor britanice din Oceanul Pacific cu vase americane

NEW-YORK, 2 (Rador). — Co-respondentul agenției DNB a-nunță: Agenția United Press aflat din Londra că Statele Unite și gu-vernul britanic studiază în pre-sent un plan grădă care în viitor servicii pe liniile de na-vigație britanice, în apele Ocea-nului Pacific, să fie făcut numai de vase aparținând Statelor Uni-te, pentru că Anglia a postat dispune de un mai mare număr de vase britanice pentru menținerea navigației pe liniile din Oceanul Atlantic și din Me-diteranean.

Viitoarea organizare a Europei văzută de o revistă americană

ROMA, 2 (Rador). — Ziarul „Messaggero” scrie că pe când An-glia nu cutrează să-și definească felurile de război, revista ame-ricană din New-York „The New Re-public” înfățișează în felul urmă-rit felurile viitoare organizării a Europei: Noua ordine europeană va tre-bui să transforme Europa într-un imperiu al fericiții astfel ca în noua societate toată lumea să aibă asigurată hrană, îmbrăcăminte, învățătura, igienă și locuință po-zitivă.

Conceptiile economice antisocia-le nu vor trebui să fie îngăduite și va trebui să se dea o nouă definiție drepturilor și dărilor individului.

Firește, America va fi sursă ca-re va trebui să se așeze pe sarcina reconstrucției Europei și de-a scoate din haosul războiului și Eu-ropei ideale.

America nu va bîntui pe Anglia, unde legiunile din țările ocupate de Germania vor trebui să se con-tențineze într-o armată unică iar guvernul acelor țări, care se află acum la Londra, vor trebui să fie grupate într-un consiliu al aliati-ilor, ce va fi embrionul unui nou organism central executiv pentru Europa nouă.

Anglia va trebui să creeze Sta-tute-Unite ale Africii sale, cel puțin ale Africii tropicale, pe care o comisiune internațională la vor a-juta cu scopul de a le duce spre o emancipare progresivă, dându-le un ajutor financiar în vederea punerii în valoare a teritoriilor lor.

Statele-Unite vor deține preșe-dinția imperiului fericiții univer-sale și se prevede chiar oportuni-tatea de a exploata îndigăna

Nu este vorba să lătim în con-siderațiile politice externe ale Japoniei și nici măcar să le alinăm. Probabil pentru Japonia nu a s-a juna încă la o viziune definitivă a posibilităților ei internaționale. Într-un anumit punct nu există încă dubiu. Aceasta este dogma asiatică a Japoniei, din care se trage pretenția ei de a fi singura putere stabilizatoare din Orientul îndepărtat. La această pretenție o de-termină conștiința și convingerea ei adânc înrădăcinată a superiorității ei morale asupra celorlalte puteri ale lumii. Aceasta formă a conștiinței de sine este însoțită de considerații etice și de civilizație apuseană. Japonia consideră atunci și evenimentele din Extremul O-rient nu ca o luptă între ea și An-glia ci dimpotrivă ca dispariția na-turală a unei situații care în orice sens aparține trecutului. Ea este conștientă că o putere ca Anglia nu poate în fond nimic altceva mai bun decât să se întoarcă din nou la Singapore pentru a putea men-ține în forță asigurările imperiului său indian și mai presus de toate siguranței sale în Europa. Confederația cea mai puternică este un fenomen asiatic tipic, care s-a putut numai „afabica” prin „civilizație”. Credința în necesitatea istorică este la Francezi și la En-glezi atât de puternică încât paralizează puterea de luptă a peninsulei. Japonia se bazează oarecum pe melancolică conștiință paralizi-zatoare a acestor puteri și vizează ei în Asia a trecutului. Ea a sim-țit totdeauna această conștiință ex-iguită a viziunii ei cu impulsul al-civilizației europene. Altfel când arădă conștiința a ajuns aproape la gradul de înfrângere, ea nu po-terea să-și revitalizeze puterea și să dea un impuls al ajutorului.”

Totuși nu numai de aceasta. Și Japonia, aparent atât de tare și conștientă de felul ei, cunoaște apăsător și melancolică față la situația ei proprie. Unde ne așteaptă sta-cul ei lungitor, nu lăsa lumea să aștepte și amorsă, până la prezen-timent, pare că pipăie tremurul vi-torului înainte să a face un pas înainte. Și fierul are un mișca-ri și nu ține orbește prin stola care îl așteaptă. Și flacăra mîntă lăna și a surii săi care se deschide și se închide.

LE TEMPS publică un articol în care se ocupă de chestiunea inciden-țelor dintre Thailand și Indochina franceză, arătând că ele nu sunt atât de puternice ca în primele tim-puri. Este sigur că în momentul Franța a rămas la actele de vio-lență armată de Thailand, a contri-buit la ameliorarea situației.

Situația dintre Thailand și Indochina franceză s'a ameliorat

LYON, 2 (Rador). — Agenția Ha-vas transmite: LE TEMPS publică un articol în care se ocupă de chestiunea inciden-țelor dintre Thailand și Indochina franceză, arătând că ele nu sunt atât de puternice ca în primele tim-puri. Este sigur că în momentul Franța a rămas la actele de vio-lență armată de Thailand, a contri-buit la ameliorarea situației.

Flota americană nu mai face manevre anul acesta

NEW YORK 2 (Rador). — Ziarul „New York Times” anunță că în 1941, pentru prima dată în ultimii 20 de ani, flota de război a Sta-telor Unite nu va face manevre, ci va rămâne în apele din jurul insu-lelor Hawaii.

Ziarul adaugă că este probab-lu în anul acesta să nu se facă schimbări în comandamentul flo-tei americane.

Pe frontul italo-englez

Trupele italiene au strâns un bogat material de război părăsit de trupele inamice

ROMA, 2 (Rador). — Cartionul general al forțelor armate italie-ne, „de undeva din Italia”, publi-că următorul comunicat nr. 209: În zona de la frontiera Cire-naică, activitatea de artilerie și patrulare pe frontul de la Bardia.

În zona Gherabub, pe isonul unde s'a dat lupta sennalată în comunicatul de ieri, am văzut material de război, munițiuni și cantioanele automobile pără-site de inamici.

Incursiunile serice ale inamici-ului, contra aerodromurilor din Cirenaica, au provocat pagube mici. Nu sunt victime. Interven-ția aviației de vânătoare și reac-tiunea artileriei anti-aeriene au fost încununată de succes. Un avion inamic a fost doborât.

Formațiunile noastre din asalt și de vânătoare au bombardat și au tras cu mitraliere împotriva mai multor detașamente inimi-cale și contra unei redute inami-ce.

Toate avioanele noastre s'au înapoiat neatinse.

Pe frontul elen operațiunile au un caracter local.

Cu toate condițiile atmosferice defavorabile, formațiunile noastre au aruncat, cu succes, bombe de calibrul mic de-așupra instalațiilor inamice.

În Africa orientală, acțiuni lo-cale de patrulare și artilerie.

Avioanele inamice au bombar-dat localități din Etiopia, fără a provoca pagube.

Delegație economică rusă în Jugoslavia

BELGRAD, 1 (tp). — Ziarul „No-vost” anunță că la Dobruvnik a se-rit o delegație de economiști, rusi, alături de fruntașii delegației, este d. Alexander Kolbert. Delegația rusă lăsa contact cu președintele societății pentru exportul lemnului.

Ziarele jugoslave se scumpesc

BELGRAD, 1 (tp). — Cu începere dela 1 Ianuarie 1941, prețurile zitelor s'au mărit și ele au fi ma-jorat dela 1 și 1.50 dinari la 2 dinari.

Un pod de 150 metri înălțime în Jugo-slavia

BELGRAD, 2 (Rador). — In-ginerii din Jugoslavia au terminat a-cum construcția unui pod peste râul Tara, având o lungime de 760 me-tre, o înălțime de 150 metri și o deschidere a bolții centrale de 116 metri.

Agenția „Avala”, care transmite a-șezărilor, adăugă că schelăria ne-măsură pentru mări pod a fost una din cele mai mari din cele s'au construit în lume.

Podul se află între Raška și Tre-binje, una din cele mai pitorești re-giuni ale Jugoslaviei și a fost con-struit pe deantregul cu material și cu mână de lucru jugoslav.

Correspondentul ziarului „Times” expulzat din Portu-galia

MILANO 2 (tp). — „Corriere dela Sera” anunță că Luchiana, ex gu-vernul portughez a expulzat pe co-respondentul ziarului „Times”. El nu-puta să părăsească Portugalia în termen de 48 ore. Aceasta măsură a fost luată din cauza unui articol de tendință anti-germană scris în engle-za.

Un consiliu de miniștri italian

ROMA 2 (tp). — Consiliul de miniștri Italian se va întruni în ziua de 4 Ianuarie a. c. pentru a j-ne pe deplin sa lăunzi. Un comu-nicat oficial subliniază că de data aceasta vor fi prezentați consiliul de miniștri spre discuție un număr de chestiuni de mare importanță.

Convorbirile comerciale italo-bulgare decurg multumitor

SOFIA 2 (tp). — Ziarul „Sarja” anunță că tratativele comerciale duse la Roma între Bulgaria și Ita-lia decurg în mod multumitor pen-tru ambele părți. Au mai rămas numai câteva formalități care ur-măază să fie reglementate.

Identificarea hoatelor. Cercetările combinate cu asiduită-te, 22 poliție și stabiliți că nu pres de multă vreme, o femeie care po-sea înfățișa asemănarea indicale de păgubă: înaltă, brună, în vârs-tă de 25-30 ani, a seos un buletin dela bir. populație. S'a putut preciza astfel, că hoia se numește Maria Cozma și este originară din comuna Lăpuș de Jos, județ Bihor.

În consecință, Pref. Poliției rogă toate persoanele care eventual ar po-tesa da vreo indicație asupra locului unde se ascundea hoia, să anunțe imediat Biroulul Județar, în Pref. Poliției Capitalei.

Identificarea hoatelor. Cercetările combinate cu asiduită-te, 22 poliție și stabiliți că nu pres de multă vreme, o femeie care po-sea înfățișa asemănarea indicale de păgubă: înaltă, brună, în vârs-tă de 25-30 ani, a seos un buletin dela bir. populație. S'a putut preciza astfel, că hoia se numește Maria Cozma și este originară din comuna Lăpuș de Jos, județ Bihor.

În consecință, Pref. Poliției rogă toate persoanele care eventual ar po-tesa da vreo indicație asupra locului unde se ascundea hoia, să anunțe imediat Biroulul Județar, în Pref. Poliției Capitalei.

Identificarea hoatelor. Cercetările combinate cu asiduită-te, 22 poliție și stabiliți că nu pres de multă vreme, o femeie care po-sea înfățișa asemănarea indicale de păgubă: înaltă, brună, în vârs-tă de 25-30 ani, a seos un buletin dela bir. populație. S'a putut preciza astfel, că hoia se numește Maria Cozma și este originară din comuna Lăpuș de Jos, județ Bihor.

În consecință, Pref. Poliției rogă toate persoanele care eventual ar po-tesa da vreo indicație asupra locului unde se ascundea hoia, să anunțe imediat Biroulul Județar, în Pref. Poliției Capitalei.

O servitoare și-a jefuit stăpâna de bani și bijuterii în valoare de 500.000 lei

Un fapt de o extraordinară in-duspenă s'a petrecut zilele trecute. În data de 2 Ianuarie, la 11.30, d-na Leonida „Suchestov”, d-na R-dul Paștic, m. 33, O servitoare pe care o lărgăse de o zi, a dispa-rut fără urmă după ce și-a jefuit stăpâna de lacuri și bijuterii în su-ma de 500.000 lei.

Itali com. pe petrecut faptului: O SERVITORE FARA ACTE D-na Leonida „Suchestov”, reședință din Cornuți, în via de mai multă vreme în b-dul Paștic 33. Având nevoie de o femeie de serviciu, a dat un anunț în ziare, în acest sens.

În urma anunțului s'au prezentat câteva postulante, dintre care d-na Suchestov a ales pe una anume Ma-ria. Femeia a sosit d-nei Suchestov ca locuiește în m. Ștefan cel Mare și nu are acte pentru „moneda”, ur-mând însă a se aduce ulterior.

Secundind de bună credință, d-na Suchestov a refuzat imediat femeia în serviciu, încredințându-i cheile co-cinței și punându-o în curtea sa sa-măte cele ale gospodăriei.

A trecut o zi. După care, revenind acasă după o lipă de câteva ore, d-na Suchestov a constatat că totu-măsură dispărușe, după ce a decalcat întruaga locuință.

BIJUTERIILE FURATE Evidențiat imediat cele furate, d-na Suchestov a constatat lipsa următo-riilor obiecte: un mangan de diam. 25, verșe chei și acte, suma de 1500 lei și următoarele bijuterii: un pair cu 21 și două cu briliante, valoare 100.000 lei, în valoare de 10.000 lei, o bro-șă, o brățară de aur cu platina, va-loare 30.000 lei, o broșă cu briliante și smaragd, valoare 20.000 lei și un lanț de aur cupand-o și cu un epuraz emalat.

Plutonul Legionar pe străzile Capitalei

Impresionantă „GARMEN” S. A. R. Ștefan Belvedere M. S. București